

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/25/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201930
Dátum vydania rozhodnutia: 19.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201930.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu Z. M., M., právne zastúpený Mgr. Milanom Kantuľákom, advokátom, so sídlom Na pažiti 19, 831 01 Bratislava a Advokátskou kanceláriou Mandzák a spol., s.r.o., so sídlom Zámocká 5, 811 01 Bratislava, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, 812 28 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. p. KRPZ-BA-KDI21-130/2014-P zo dňa 8. septembra 2014 a č. p. KRPZ-BA-KDI21-131/2014-P zo dňa 9. septembra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/249/2014-42 zo dňa 5. novembra 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/249/2014-42 zo dňa 5. novembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutí žalovaného správneho orgánu č. KRPZ-BA-KDI21-130/2014-P zo dňa 08.09.2014 a rozhodnutia č. KRPZ-BA-KDI21-131/2014-P zo dňa 09.09.2014.

Z obsahu pripojených administratívnych spisov mal krajský súd za preukázané, že prvostupňovým rozhodnutím č. p. ORP-P-849/BAV-OBCP-2014 zo dňa 10.07.2014 o zadržaní vodičského preukazu bol žalobcovi zadržaný vodičský preukaz z dôvodu, že dňa 27.06.2014 v čase okolo 23.05 h viedol motorové vozidlo značky Mercedes, EČV: D. v Bratislave po Viedenskej ceste a bol podozrivý, že v križovatke ulíc Viedenská - Rusovská cesta neuposlúchol pokyn vyplývajúci z dopravnej značky „P2“ - Stop, daj prednosť v jazde“ a s vozidlom prešiel križovatkou bez toho, aby zastavil. Následne na Einsteinovej ulici bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ, kde pri kontrole a po výzve sa odmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol elektronickým prístrojom Alcotest 7410 a žiadal sa na odber krvi

spojený s lekársym vyšetrením na prítomnosť alkoholu v krvi, pričom po príchode do Univerzitnej nemocnice, Antolská 11, Bratislava toto vyšetrenie odmietol. Následne mu bol fiktívne zadržaný vodičský preukaz. Týmto svojím konaním bol žalobca dôvodne podozrivý zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a z porušenia ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. g) zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z.z.“).

Na základe § 245 ods. 2 O.s.p. krajský súd konštatoval, že keďže preskúmané rozhodnutie bolo vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy (policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti, spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla), preskúmal len, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Krajský súd neposudzoval účelnosť a vhodnosť správneho opatrenia.

Podľa názoru krajského súdu boli splnené zákonné medze a hľadiská stanovené pre zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. Tomuto tiež zodpovedá aj výrok napadnutého rozhodnutia, jeho odôvodnenie, ktoré tieto uvedené hľadiská spĺňa, a preto ho krajský súd považoval za zákonné.

V prípade posúdenia zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-BA-KDI21-131/2014-P zo dňa 09.09.2014, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V č. ORPZ-BAV-ODI1A-144/2014 zo dňa 10.07.2014 krajský súd konštatoval, že prvostupňovým rozhodnutím bolo rozhodnuté o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti držiteľa vodičského oprávnenia skupiny „B1, B, AM“ - žalobcu, nakoľko tento ako vodič motorového vozidla je dôvodne podozrivý z porušenia pravidiel cestnej premávky odmietnutím podrobiť sa vyšetreniu na zistenie alkoholu a inej návykovej látky.

Z § 91 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. vyplýva, že orgán Policajného zboru je povinný rozhodnúť o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu vždy, ak je tu dôvodné podozrenie z toho, že držiteľ vodičského oprávnenia, ako vodič motorového vozidla, porušil pravidlá cestnej premávky požitím alkoholu alebo inej návykovej látky, alebo odmietnutím podrobiť sa vyšetreniu na ich zistenie. V preskúmanej veci z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd nesporne za preukázané, že žalobca, ako vodič motorového vozidla sa odmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol elektrickým prístrojom Alcotest 7410, odmietol vyšetrenie krvi v Univerzitnej nemocnici na Antolskej ulici č. 11 v Bratislave. Z úradného záznamu spísaného dňa 28.06.2014 nesporne vyplynulo, že žalobca po výzve na podrobenie sa dychovej skúške sa správal rozporuplne, uvádzal, že neverí policajným prístrojom, mal zjavné výkyvy nálad, raz sa správal agresívne a nadával hliadke, potom sa zasa ukľudnil, následne žiadal o vyšetrenie na prítomnosť alkoholu v krvi v zdravotníckom zariadení, ktoré následne odmietol. Súčasťou spisového materiálu je aj lekárska správa, z ktorej vyplynulo, že pacient (žalobca) privezený v sprievode polície za účelom odberu krvi na alkohol nespolupracoval a odmietol sa podrobiť vyšetreniu. V danom prípade, podľa názoru krajského súdu, bol účastník dôvodne podozrivý zo spáchania vyššie uvedeného prečinu, pričom vydanie rozhodnutia o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k alkoholu a inej návykovej látke považoval krajský súd, s ohľadom na obsah administratívneho spisu, zhodne so žalovaným správnym orgánom za dôvodný. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že zruší napadnuté rozhodnutia žalovaného. Žalobca v odvolaní uviedol rovnaké skutočnosti ako v podanej žalobe a navyše namietal, že krajský súd nedostatočne odôvodnil svoje závery a vôbec sa nezaoberal rozhodnutím prokurátora č. 1Pv 349/2014/1105-12 zo dňa 11.07.2014.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že krajský súd správne považoval napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného z hľadiska vymedzenia žaloby za súladné so zákonom, a preto žiada odvolací súd, aby odvolanie zamietol a napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p., odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 05.11.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19.04.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z., účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 70 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z., policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom Slovenskej republiky alebo orgánom iného štátu, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

Podľa § 70 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z.z., policajt je oprávnený postupovať podľa odseku 1 písm. a) aj vtedy, ak vodič nepredložil policajtovi ku kontrole vodičský preukaz, o čom mu bezodkladne vydá potvrdenie o jeho zadržení. Vydaním potvrdenia sa považuje vodičský preukaz za zadržaný, aj keď tento nebol policajtovi na mieste predložený. Ustanovenia odsekov 2 až 4 a 6 až 8 sa použijú primerane.

Podľa § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z.z., orgán Policajného zboru bez ďalšieho konania vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zadržaného podľa odseku 1 písm. b) až e) sa nevydáva.

Podľa § 91 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z., ak je držiteľ vodičského oprávnenia ako vodič motorového vozidla dôvodne podozrivý z porušenia pravidiel cestnej premávky požitím alkoholu alebo inej návykovej látky alebo odmietnutím podrobiť sa vyšetreniu na ich zistenie, orgán Policajného zboru bez ďalšieho konania rozhodne o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria (ďalej len "psychiater"). Držiteľ vodičského oprávnenia je povinný podrobiť sa preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva do 30 dní od rozhodnutia. Ak psychiater nezistí závislosť od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva, orgán Policajného zboru rozhodne o povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu u posudzujúceho psychológa.

Podľa § 137 ods. 1 písm. g) zákona č. 8/2009 Z.z., porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je prejazd cez križovatku na signál STOJ! dávaný policajtom alebo inou oprávnenou osobou, alebo vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Najvyšší súd zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou sú administratívne spisy žalovaného, najvyšší súd zistil, že rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. p. ORP-P-849/BAV-OBCP-2014 zo dňa 10.07.2014 bol žalobcovi dňa 28.06.2014 zadržaný vodičský preukaz podľa § 70 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z.z., pretože za nižšie opísaný skutok možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

Dňa 28.06.2014 bol žalobcovi podľa § 70 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z.z. zadržaný vodičský preukaz, pretože dňa 27.06.2014 v čase okolo 23.05 h viedol motorové vozidlo značky Mercedes, EČV: D. v Bratislave po Viedenskej ceste a bol podozrivý, že v križovatke ulíc Viedenská - Rusovská cesta neuposlúchol pokyn vyplývajúci z dopravnej značky „P2“ - Stop, daj prednosť v jazde“ a s vozidlom prešiel križovatkou bez toho, aby zastavil. Následne na Einsteinovej ulici bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ, kde pri kontrole a po výzve sa odmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol elektronickým prístrojom Alcotest 7410 a žiadal sa na odber krvi spojený s lekárskeho vyšetrením na prítomnosť alkoholu v krvi, pričom po príchode do Univerzitnej nemocnice, Antolská 11, Bratislava toto vyšetrenie odmietol. Následne mu bol fiktívne zadržaný vodičský preukaz.

Týmto svojím konaním bol podľa názoru prvostupňového správneho orgánu žalobca dôvodne podozrivý zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a z porušenia ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. g) zákona č. 8/2009 Z.z.

Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-BA-KDI21-130/2014-P zo dňa 08.09.2014 odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Podľa názoru žalovaného je preukázané, že žalobca je dôvodne podozrivý zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. Žalovaný uviedol, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu je rozhodnutím, ktorým sa neriešia meritórne otázky. Podstatnou otázkou je, či stále trvajú dôvody, pre ktoré bol vodičský preukaz zadržaný.

Pre vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu postačuje dôvodné podozrenie, že nastali okolnosti, pre ktoré je možné vodičský preukaz zadržat' a touto okolnosťou je, že je dôvodné podozrenie, že sa dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2

Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorových vozidiel.

Žalovaný nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu prvostupňového správneho rozhodnutia, a preto rozhodol tak, že toto rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol.

Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 70 zákona č. 8/2009 Z.z. odvolací súd vyvodil, že po rozhodnutí o zadržaní vodičského preukazu nenasleduje žiadne konečné rozhodnutie, v ktorom by bolo preskúmané, či boli splnené zákonné podmienky pre zadržanie podľa § 70 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. Dôvody pre zadržanie vodičského preukazu sú autonómnyimi skutkovými podstatami, i keď sa obsahovo podobajú niektorým skutkovým podstatám dopravných priestupkov.

Naplnenie procesného znaku predbežnosti podľa najvyššieho súdu nie je možné vyvodzovať z toho, že v priestupkovom konaní sa rozhoduje o obdobnom skutku; v rámci priestupkového konania sa nemožno brániť proti rozhodnutiu o zadržaní vodičského preukazu alebo proti jeho dôsledkom. Pokiaľ správny orgán dospeje k záveru, že nebol spáchaný priestupok, nie je a nemôže byť rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zrušené, a to ani vtedy, pokiaľ bolo objektívne nezákonné; vodičský preukaz sa iba vráti. Orgán rozhodujúci o priestupku sa nezaobera a ani nemôže zaoberať zákonnosťou postupu a rozhodnutia orgánu, ktorý o zadržaní vodičského preukazu rozhodol a dôsledky nezákonnosti takéhoto rozhodnutia nemôže nijako zhojiť.

To, či sú splnené podmienky pre zadržanie vodičského preukazu, sa skúma len v rámci tohto konania, a nie v konaní nadväzujúcom. Pritom zadržanie vodičského preukazu zasahuje do práv a povinností jeho držiteľa; ten nesmie po dobu zadržania viesť motorové vozidlo a takýto následok je svojou intenzitou porovnateľný len s trestom zákazu činnosti. Rozhodnutím o zadržaní vodičského preukazu sa tak podľa názoru najvyššieho súdu s konečnou platnosťou rozhoduje o tom, či účastník môže viesť motorové vozidlá do doby rozhodnutia o priestupku, pričom sa proti tomuto rozhodnutiu nemožno brániť v rámci konania, v ktorom je rozhodované s konečnou platnosťou o spáchanom skutku.

Z vecného hľadiska sú hmotnoprávne podmienky rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu a rozhodnutia o priestupku v podstatnej miere odlišné; nie je zhodný ani ich zmysel. Zmyslom zadržania vodičského preukazu je zamedziť osobe viesť motorové vozidlo, pokiaľ nebude o jej skutku rozhodnuté. Zmyslom priestupkového konania je potrestať páchatel'a za spáchaný protiprávny čin a viesť ho k náprave. Nie je rozhodujúce, že dôvodom pre rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu je pravdepodobnosť uloženia sankcie zákazu vedenia motorových vozidiel. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu totiž má vlastné zákonné podmienky, vedie sa o ňom samostatné konanie, a vybočenie z ich rámca nie je predmetom prieskumu v žiadnom ďalšom konaní; z časového i vecného hľadiska toto rozhodnutie teda nepredchádza konečnému rozhodnutiu s obdobným hmotnoprávnym obsahom (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/151/2009 zo dňa 16.06.2010).

Po preskúmaní veci sa odvolací súd stotožnil s názorom krajského súdu a považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, za vydané v súlade s § 70 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. V čase vydania prvostupňového správneho rozhodnutia dňa 10.07.2014 bol žalobca dôvodné podozrivý zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a z porušenia ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. g) zákona č. 8/2009 Z.z. Za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorových vozidiel, a preto správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcovi zadržali vodičský preukaz.

K rozhodnutiu Okresnej prokuratúry Bratislava V č. k. 1Pv 349/2014/1105-12 zo dňa 11.07.2014 odvolací súd uvádza, že prvostupňový správny orgán pri vydávaní rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu uvedené rozhodnutie nemohol zobrať do úvahy. V čase vydania prvostupňového správneho rozhodnutia, dňa 10.07.2014, totiž správny orgán nedisponoval predmetným uznesením okresného

prokurátora, pretože uvedené rozhodnutie bolo vydané až dňa 11.07.2014. Zmyslom zadržania vodičského preukazu je zamedziť osobe viesť motorové vozidlo, pokiaľ nebude o jej skutku rozhodnuté. Vzhľadom na uvedené však odvolací súd dodáva, že pokiaľ správny orgán dospeje k záveru, že nebol spáchaný priestupok alebo v tomto prípade okresný prokurátor uznesenie o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona zrušil, nie je a nemôže byť rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zrušené, ale správny orgán mal vodičský preukaz iba vrátiť.

Z administratívneho spisu odvolací súd tiež zistil, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. p. ORP-BAV-ODI1A-144/2014 zo dňa 10.07.2014 rozhodol v zmysle § 91 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti držiteľa vodičského oprávnenia na skupiny „B1, B, AM“ - žalobcu, nakoľko ako vodič motorového vozidla je dôvodne podozrivý z porušenia pravidiel cestnej premávky odmietnutím podrobiť sa vyšetreniu na zistenie alkoholu a inej návykovej látky.

Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. k. KRPZ-BA-KDI21-131/2014-P zo dňa 09.09.2014 odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Po preskúmaní tohto rozhodnutia sa odvolací súd rovnako stotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého je uvedené rozhodnutie v súlade so zákonom. S poukazom na § 91 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. odvolací súd uvádza, že orgán Policajného zboru je povinný bez ďalšieho konania rozhodnúť o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria v prípade, že držiteľ vodičského oprávnenia ako vodič motorového vozidla je dôvodne podozrivý z porušenia pravidiel cestnej premávky požitím alkoholu alebo inej návykovej látky alebo odmietnutím podrobiť sa vyšetreniu na ich zistenie. V uvedenom prípade bol žalobca dôvodne podozrivý zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, pretože sa odmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol a v nemocnici žalobca odmietol aj odber a vyšetrenie krvi, a preto bol postup správnych orgánov, ktorí rozhodli o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti žalobcu správny a v súlade so zákonom.

Z lekárskej správy zo dňa 28.06.2014 vyplýva, že „pacient bol privezený v sprievode polície za účelom odberu krvi na alkohol. Pacient nespolupracuje, odmieta sa podrobiť odberu a vyšetreniu“. Z úradného záznamu KR PZ v Bratislave zo dňa 28.06.2014 vyplýva, že „osoba mala zjavné výkyvy nálady. Raz sa správal agresívne a nadával nám do tupcov a potom sa zasa ukludnil“. Aj vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s názorom žalovaného ako aj krajského súdu, že žalobca bol dôvodne podozrivý zo spáchania vyššie uvedeného prečinu, a tak napadnuté rozhodnutie o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k alkoholu a inej návykovej látke rovnako považoval za dôvodné.

Vo vzťahu k rozhodnutiu Okresnej prokuratúry Bratislava V č. k. 1Pv 349/2014/1105-12 zo dňa 11.07.2014 odvolací súd uvádza, že prvostupňový správny orgán pri vydávaní rozhodnutia o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti žalobcu tiež nemohol uvedené rozhodnutie zobrať do úvahy, pretože v čase vydania prvostupňového správneho rozhodnutia, dňa 10.07.2014, správny orgán rovnako nedisponoval predmetným uznesením okresného prokurátora, pretože uvedené rozhodnutie bolo vydané až dňa 11.07.2014.

Z uvedeného tak vyplýva, že správne orgány pri vydávaní predmetných rozhodnutí, resp. v čase vydávania predmetných rozhodnutí, vychádzali z preukázaného skutkového stavu, ktorý v dostatočnej miere zhodnotili vo svojich rozhodnutiach a z takto zisteného skutkového stavu potom zákon č. 8/2009 Z.z. určoval ďalší postup správnych orgánov, a teda vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu z dôvodu uvedeného v § 70 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. ako aj vydanie rozhodnutia o preskúmaní zdravotného stavu vodiča motorového vozidla, ktorý bol dôvodne podozrivý z porušenia pravidiel cestnej premávky požitím alkoholu alebo inej návykovej látky alebo odmietnutím podrobiť sa vyšetreniu na ich zistenie podľa § 91 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s právnymi opakovanými námietkami odvolateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal, dostatočne odôvodnil svoje závery a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutí.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.